

ere endnu mere skadelige end Ræven, idet de ere meget slemme ved de unge Træer, hvis Bark de afsnave langt nede, saa at Træerne let gaa ud, og naar man tillige veed, at de Dyr, der ellers forfølge dem, Musvaager og Andre, have meget vanskeligt ved at komme dem tillivs saa dybt nede, som f. Ex. under Sneen, saa tror jeg, at man vil indrømme, at Meget taler for at frede Ræven og gjøre Forsøg paa, om man ikke derved kunde fremme et saa nyttigt Formaal som det, at frede om den oppogende Stav. I den Henseende maa man jo stille sig, som man saa ofte maa her i Livet, at man maa tage det mindste af to Ondt. Med Hensyn til Afstemningen over det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, beder jeg, at det maa være afgjørende for Enhvers Afstemning, hvilket Ondt han anser for det mindste. Jeg skal i Forbigaaende, medens jeg husker det, kvittere for den Bemærkning, der kom fra det ærede Medlem for Odenise Amts 1ste Valgkreds (Noch). Jeg anerkjender Rigtigheden af den Bemærkning, at Forslaget lider af en formel Mangel, men det vil jo være meget let at afhjælpe den til 3die Behandling, hvis Forslaget skulde blive vedtaget. Jeg tror ikke, at der er nogen stor Fare ved at vedtage Forslaget om Rævens Fredning indenfor et vist Omraade og indenfor et vist Tidspunkt, thi Loven skal jo kun have en midlertidig Karakter, og kun gjælde for tre Aar. Jeg synes, at det er værdt at gjøre Forsøget, og finder man saa, at Forsøget ikke falder heldigt ud, vil det jo være let at ændre det igjen. Dog vil jeg sige saa meget, at jeg nærer betydelig mere Interesse f. Ex. for Agerhøns end for Ræven, og hvis det skulde vise sig, at dette Forslag om Ræven skulde udsætte det hele Forslag for Fare, vilde jeg være tilbøielig til at tage det tilbage, men jeg tror ikke, at der behøves noget Saadant, i alt Fald ikke ved denne Behandling. Jeg har altsaa ikke i Sinde at tage Forslaget tilbage ved denne Behandling, men haaber, at der skal blive Afstemning derover, hvorved Thinget kan give sin Mening tilkjende. Jeg tror iøvrigt heller ikke, at det vilde nytte Noget at tage Forslaget tilbage, thi jeg føler mig overbevist om, at det vil blive optaget af Andre, og det Gnefte, der i den Henseende skulde kunne friste mig til at tage det tilbage, vilde da være, at Forslaget saa kunde finde en varmere Forsvarer, end jeg kan være. Forslaget falder i to Dele, idet den sidste Del deraf indrømmer, at der muligvis kan gjøres Undtagelser fra disse

Bestemmelser, nemlig i skovløse Egne, hvor Rævens Fredning ikke har den Interesse. Jeg har vedigeret Forslaget nærmest som en Slags Forspørgsel til den høitærede Indenrigsminister, idet det er mig klart, at Grændsen for et saadant Omraade maa fastsættes administrativt. Om jeg har været heldig med min Redaktion, tør jeg ikke have nogen Mening om, og dersom den høitærede Minister mener, at denne Del af Forslaget vil volde Vanskelighed, og af den Grund ikke ønsker at modtage det, skal jeg være villig til at tage den sidste Del af mit Forslag tilbage, forsaavidt det da er muligt at tage Halvdelen af et Ændringsforslag tilbage, naar der er forlangt delt Afstemning derover. Hvis det ikke skulde kunne ske, vil Feilen jo kunne rettes til 3die Behandling.

Formanden (Krabbe): Naar en Del af et Ændringsforslag har faaet en selvstændig Tilværelse ved Begjæring om delt Afstemning, vil jeg ikke se nogen Hindring for, at en af Ændringsforslagets Dele tages tilbage, forudsat at den tilbagestaaende Del giver selvstændig Mening.

Brig: Mottoeringen af Forslaget under Nr. 9, tror jeg, vil falde temmelig let. Der er nemlig den Bysynderlighed i den nuværende Lov, at der for Fugle, som slet ikke findes i Danmark, er Bestemmelser om Kjøb og Salg, som ere langt mere indskrænkende end Fredningsbestemmelserne i det vedkommende Land, hvor Fuglen findes. I Norge begynder Fredningen for de omtalte Dyr først den 15de Mai, men i Danmark er det allerede forbudt at kjøbe og sælge dem efter den 6te April. Det forekommer mig, at der ingen Grund er til at forbyde Kjøbet af norske Fugle, der maa skydes og sælges i deres Hjemstavn indtil den 15de Mai, før denne Tid. Det er altsaa denne Bysynderlighed, som jeg foreslaar at ophæve. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Urfluglene har jeg allerede privat henvendt mig til den ærede Forslagsstiller og gjort ham opmærksom paa det, som det forekommer mig, Inkonsekvente i Bestemmelsen; men efter det ærede Medlems Udtalelser er der jo Saab om, at det vil blive rettet til 3die Behandling. Med Hensyn til Rævespørgsmaalet ere jo Alle enige om, at Ræve til sine Lidt og under visse Forhold kan gjøre megen Nytte, men paa den anden Side forekommer det mig underligt, at det ærede